

2655

Död och begravning.Död och be-
gravning.

Ungslan kan skrika på två olika sätt. När hon skriker på det ena sättet betyder det, att det skall bli barn i huset. Men när hon skriker på det andra sättet, så bär hon döden.

När folk skrekas sig på kyrkvägen, blir det dödsfall i socknen.

Om hundens hjuter en
längre tid, så bär det
södfall. Hundlaxen här
vare var ju sjuk länge, och
hans hund hjöt varenda
natt i år, så en hörde
det in i husen. Men sen
Petter bara var död, lysa-
de hundens.

Om en havande
kvinnas död, så dör fästet
jone under. Och det ska
vara likadant med brea-
lar.

Hjälaringsingen: När det
själarses för en karl, klän-
lar det för ringningen, och
för ett frumimmer efter
ringningen.

2655

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKRETT

-3-

Graven gräves i öster
och väster. Den döde lägges
med huvudet i väster och
fötterna i öster.

(Hr. andra sagomän i öfrigt;
reppgifterna sammanfalla full-
ständigt.)

2655

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNEN

4-

2655

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lypen.

Lypen.

Första månaden av
kvarantenen var förligast
för lypesjukdomarna.

2655

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Avvägning.

Avvägning.

Det var vid olika
ålder de väijdes ~~o~~ av. Det
fanns sådana, som fick patte-
till de var 3-4 år, hos fet-
tiga föräldrar, som hade ont
om maten.

Barusäugsgröt

Barusäugsgröt.

Jag kommer ihåg,
när jag var barn, så var jag
hos en kvinna, som hade
fått barn. Då kom en grann-
kvinna dit med kilo gröt i
en kopp och gav henne. Det
var bara lite, så mycket
som hon kunde äta upp i en
gång. Jag frågade ändå, vad
hon skulle ha det för, och svar
sa, att det var la för, att

- 7 -
kom inte kunde laga sig vä-
got själv. Det kan ju inte
äta precis vad som helst
heller i de omständigheterna.

2655

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Barndop.

Barndopet hade
de både i kyrkan, hemma
och i prästgården.

Gu'mora skulle
klä barnet, och då bruka-
de hon kuyta in pengarna i
dopklämmingen. Det kalla-
des faddergåva. Barnet skul-
le ha en särskild dop-
klämming och så vassa på

Barndop.

på huvudet. Klämningen
- om den skulle gå utom
bestå - var lång, så
den räckte långt ut
om fötterna. I den bruka-
de de ha silkeband in-
knutna, var det en pojke
skulle banden vara blåa,
var det en flicka skulle
de vara röda.

Gu' mor fick inte
gå av om kasta sitt vat-
ken på vägen till kyr-
kan eller under tiden kon-
kan barnet, Behörde hon
ovillkorigen göra det skul-
le hon lämna ifrån sig
barnet.

Var gu' mora kommet

hem från kyrkan eller
 prästgården eller i en
 hon lämnar barnet ifrån
 sig, skall hon läsa ett
 vers. Det verset är: "Så
 kommer jag, min Gud, i
 Jesu namn rätt gläder
 och säger i fast tro: "Jag
 är ditt barn, min fader!
 Jag beder, tror och vet, att
 du min bön upplär,
 Du vill, du kan, du gör,
 vad du mig lovat har."
 (Ev. Ps. 261:4)

Om barnet skrek, när
 det döptes, så de, att det
 skulle få god röst till
 att sjunga.

Barusöl:

-11-

Barusöl.

Uti de var hem-
komna med barnet, kom
släktingarna och de som
hadde ikring med sina
grötar. Dom hade de i sto-
ra kumpat och garnerade
med kokta ägg, så lätt
de kunde ligga utefter kum-
lere. Uti för tiden är det
bara quifar och qu'war,
som somget ska ha gröt
med sig. De andra gäster-
na brukar ha annan för-
ring med sig. Grötarna,
ja, det var risgrötsgröt
det är klart det.

2655

Bjudningen: Det var unga
som bjöds förän precis

19-
innan de skulle komma.
Det var ju att de inte skulle
ha något med sig. Men
de visste ju om det kan låka,
så de lagade ju sig till.

Var det någon som inte hade
krokt, att han skulle bli bju-
den om förbudskull inte laget
sig till, så gav han pengar
istället. Nu det var ju
lika varet det.

2655

Skuff för orgifva, som fått orgifva som
karu. fått karu.

Under pastor Lindblads
tid fick sådana, som fått
räkna karu, under hela
vinkern gå och följa konfir-
manderna. Jag minns, när
jag gick och läste, var det
ett par sådana, som gick
på det viset. Men de var med
oss precis hundra gånger.

LUNDS UNIVERSITETS 2655
FOLKMINNESARKIV

Missfall.

Om en kvinna fick
missfall, skulle hon inte
kyrktagas förslas, men hon
skulle försöka få laga prästen
i hand. Då fick de väl ta
att ge honom något, så han
sackade dom eller så, för de
kunde ju inte utän vidare
gå fram om la prästen i
hand. Ja, jag vet inte, för jag har
guske för aldrig varit ute i de
affärderna. Om väl är la det.

Missfall.